

A Kúria

mint elsőfokú bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Kgyk.VII.39.107/2026/5.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó előadó bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Szilas Judit bíró

A felperes: Felperes (cím1)

A felperes képviselője: Dr. Lendvai Viktor Henrich ügyvéd (cím2)

Az alperes: Budapest Rendőrfőkapitánya

(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos

A per tárgya: gyűlekezési ügyben hozott 01000-160/661-3/2026. rendb. számú határozat mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria az alperes 2026. április 9. napján kelt, 01000-160/661-3/2026. rendb. számú, gyűlés megtartását megtiltó határozatát hatályon kívül helyezi.

Megállapítja, hogy a feljegyzett 30.000 (harmincezer) forint kereseti illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A közigazgatási per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2026. április 7-én, 15:30 órakor bejelentette az alperes gyülekezési hatóságnak, hogy 2026. április 20. 13:00 órától 2026. április 21. 00:00 óráig 150 fő részvételével gyűlést kíván szervezni a Budapest, Madách Imre tér területére, amelynek célja: hogy „felhívja a figyelmet a tudatmódosító szerekről folytatott nyílt társadalmi párbeszéd szükségességére, mivel a jelenlegi magyar drogpolitika működését az elhallgatás és a megbélyegzés jellemzi. A drog-, alkohol- és gyógyszerfüggőség hazánkban is jelentős társadalmi és egészségügyi probléma, amelynek kezelése csak a rendőrség, az egészségügyi ellátórendszer – beleértve az addiktológiai és pszichiátriai ellátást -, továbbá a szociális ellátórendszer és a civil ártalomcsökkentő szolgáltatók összehangolt együttműködésével valósítható meg. Emellett indokoltnak tartjuk a marihuána miatt indított eljárások arányosságának vizsgálatát, a rendőrségi intézkedések során tapasztalható túlkapások problémájának kezelését, valamint a klubbezárások következményeinek értékelését, mivel ezek a lépések nem csökkentik a fogyasztás mértékét, ugyanakkor ellehetetlenítik a kulturális színterek működését. A hatékony drogpolitika egyaránt magában foglalja az illegális hálózatok felszámolását, a függőséggel élők támogatását és a megelőzés erősítését. Álláspontunk szerint a problémák figyelmen kívül hagyása nem vezet érdemi előrelépéshez. Prevenциót és ártalomcsökkentést a magyar drogpolitikába.”

[2] A 2026. április 8-án 9:10 órakor tartott egyeztetésen a felperes elmondta, hogy a korábbi évek április 20-ai rendezvényein konkrétan a „füvet ünnepelték”, ugyanakkor pontosan az Alaptörvény módosítása miatt az idei évben a gyűlés kizárólag arról fog szólni, hogy mennyire elhibázottnak tartják a Kormány drogpolitikáját. Hangsúlyozta, hogy a jelenlegi szabályozásra figyelemmel nem fognak ünnepelni, a gyűlés figyelemfelhívás arra, hogy elhibázott döntésnek tartják a pszichiátriai kezeléseket, az iskolai prevenció leépítését, a tűcsere program megszüntetését és magát a jogszabályt, amely bűncselekménynek minősíti a

marihuána legalizálásáról történő beszélgetést, beszédet. Teljesen más drogpolitikára lenne szükség, mint amit folytat a Kormány; nem a szórakozóhelyek bezárását kellene előtérbe helyezni, hanem a prevencióra nagyobb hangsúlyt fektetni. Ezt szakpolitikai beszélgetések útján kívánják megvalósítani: a drogpolitikai prevencióról, az ártalomcsökkentésről, dekriminalizációról, az európai országok drogfogyasztási szokásairól, mint például az orvosi marihuána használatáról.

Az alperes határozata

[3] Az alperes a 2026. április 9-én kelt, keresettel támadott határozatával a gyűlés bejelentésben megjelölt helyszínen és időpontban történő megtartását a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 13. § (1) bekezdése alapján megtiltotta, megállapítva, hogy a gyűlés mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmével jár. A konkrét helyzetre vonatkozóan, mások alatt bármely más harmadik személyt, míg a szükségtelen mértékű és aránytalan sérelemmel érintett jogok tekintetében a kábítószer népszerűsítésének tilalmát megfogalmazó alaptörvényi kötelezést értette. Az Alaptörvény tizenötödik módosításához kapcsolódó indokolást idézve határozatát az Alaptörvény XX. cikk (3) bekezdésére alapította, miszerint Magyarországon a kábítószer előállítása, használata, terjesztése, népszerűsítése tilos.

[4] A tények körében értékelte, hogy azonos szervező azonos céllal 2026. március 25-én már bejelentéssel élt (a továbbiakban: előzményi gyűlés), amelyet a gyülekezési hatóság tudomásul vett. Ekkor a bejelentő az eseményt a korábban minden év április 20-án megrendezett, ún. nemzetközi 420 eseményhez kötötte, ezeken az eseményeken konkrétan a fű, füvezés ünneplésére került sor. A gyűlés tudomásulvételét követően a bejelentő azt nem tartotta meg. Utalt ugyanakkor arra, hogy az előzményi gyűlés tudomásulvétele nem áll logikai ellentétben jelen tiltó határozatával.

[5] A határozat figyelembe vette, hogy április 20-a egy világszerte ismert nemzetközi nap, az ekkor szervezett rendezvények a kannabisz kultúrát, mint választott személyes életstílust ünneplik. Ezeket a magyarországi eseményeket 2019-től 2025-ig a Magyar Kétfarkú Kutya Párt szervezte. Ugyanakkor az Alaptörvény tizenötödik módosítását követően úgy ítélte meg, a bejelentett gyűlés a mindenki által ismert, köztudomású ténynek minősíthető szimbolikus jelleget magában hordozó időpontja miatt összefüggésbe hozható az Alaptörvény kábítószer népszerűsítésének tilalmára vonatkozó rendelkezésével. Ezt igazolják a korábbi gyűlések azonos szervezői köre és helyszíne.

A keresetlevél és a védírat

[6] A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

[7] Kifejtette, hogy a határozat indokolásával szemben az alperes az alapjogi kollízió feloldására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, mindösszesen az alaptörvényi tilalomból vezette le a gyűlés megtiltását, amely ellentétes az Alkotmánybíróság 13/2016. (VII.18.) AB határozata [29] bekezdésében foglaltakkal. Álláspontja szerint, ha minden alaptörvényi szinten rögzített tilalomnál automatikusan elvégzettnek tekintjük a szükségességi-arányossági tesztet, az az alapjogvédelem teljes kiüresítéséhez vezet.

[8] Az alperes jogszerűtlenül értékelte a mögöttes szervezői kört a korábbi gyűlésekre alapítottan. A Kúria gyakorlatára utalva hangsúlyozta, hogy egy szervező korábbi megnyilvánulásai, közéleti szereplései, bizonyos ügyek melletti kiállásai nem zárják ki egy teljesen más célú rendezvény bejelentését (Kgyk.VII.39.090/2025/8.). Jogszerűtlenül utalt az alperes a korábbi gyűlésekre, mint az idei, új szemléletű, eltérő célú, de azonos helyszínen és időpontban megrendezendő gyűlés „történeti előzményeire”. A formai szempontok vizsgálata helyett az alperesnek az Alaptörvényben foglalt tilalmat, mint tartalmi elemet és a felperesnek a gyűlés célja körében tett nyilatkozatát kellett volna értékelnie. A felperes többször utalt rá, hogy éppen az Alaptörvény módosítása miatt a cél nem a kábítószer népszerűsítése lesz. A személyes egyeztetésen átfogó keretet adott a gyűlésen megjeleníteni kívánt hangsúlyos kérdéseknek (pszichiátriás kezelések módszerei, iskolai prevenció és edukáció, tűcsere program megszüntetése, értelmetlen szórakozóhely-bezárások). A gyűlés célja a drogpolitikáról szóló demokratikus párbeszéd fenntartása, előmozdítása és nem a kábítószer népszerűsítése, ezáltal annak megtartása nem ellentétes az Alaptörvénnyel.

[9] Összességében kifejtette, a gyülekezési hatóság nem tett eleget tényállás-tisztázási kötelezettségének, a gyűlés tartalmi elemeit, annak bejelentett célját nem értékelte, megsértve az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdését és egy legitim cél érdekében szükségtelenül korlátozta a felperes és mások gyülekezési jogát.

[10] Védiratában az alperes a kereset elutasítását kérte hivatkozással arra, hogy a tiltó határozatban módon hivatkozta és alkalmazta az ott megjelölt jogszabályokat.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A kereset – az alábbiak szerint – alapos.

[12] A Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy jogszerűen döntött-e az alperes, amikor a keresettel támadott határozatával a felperes által bejelentett gyűlés megtartását a Gytv. 13. § (1) bekezdésére hivatkozással, mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmére alapítottan megtiltotta.

[13] A határozat jogszerűségét a Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdése, 84. § (2) bekezdése, 85. § (1) és (2) bekezdései, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342. § (1) bekezdése szerint a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai

között, a meghozatala időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta.

[14] A Gytv. 13. § (1) bekezdése alapján a gyülekezési hatóság a bejelentés beérkezésétől számított 48 órán belül a gyűlésnek a bejelentésben megjelölt helyszínen vagy időpontban való megtartását megtiltja, ha az egyeztetést követően rendelkezésre álló információk alapján megalapozottan feltehető, hogy a gyűlés a közbiztonságot vagy a közrendet közvetlenül, szükségtelen és aránytalan mértékben veszélyezteti, illetve mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmével jár, és a közbiztonság, a közrend vagy mások jogainak és szabadságának védelme az (5) bekezdés szerinti enyhébb korlátozással nem biztosítható.

[15] A Gytv. a gyülekezési jog mint alapvető jog legkisebb mértékű korlátozása érdekében egy többlépcsős korlátozási rendszert állított fel: a gyülekezési hatóságnak azt kell először megvizsgálnia, hogy a gyűlés a közbiztonságot vagy a közrendet közvetlenül, szükségtelen és aránytalan mértékben veszélyezteti, illetve mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmével jár-e. Ha erre a gyülekezési hatóság szerint a válasz igenlő, azt kell megvizsgálnia, hogy a közbiztonság, a közrend vagy mások jogainak és szabadságának védelme biztosítható-e azzal, hogy a szervező számára határozatban előírja a gyűlés megtartásának feltételeit. Ez azt jelenti, hogy a megtiltásnál enyhébb korlátozás rendeltetése az, hogy – éppen a békés gyülekezéshez való jog gyakorlásának biztosítása érdekében – a bejelentett gyűlés által okozott szükségtelen és aránytalan mértékű korlátozás aránytalanságát vagy szükségtelenségét a lehetőséghez képest kiküszöbölje.

[16] A Gytv. e rendelkezéseire fűzött előterjesztői indokolás szerint az Alaptörvény elfogadásakor az alkotmányozó az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében a korábbi alkotmánybíróági gyakorlatban kialakított alapjogi tesztet vette át. Így a gyülekezési jognak más alapjogokkal való kollíziója esetén a korlátozás szempontjait is csak az Alaptörvény I. cikkére és ezáltal az Alkotmánybíróság gyakorlatára támaszkodva lehet meghatározni.

[17] Az alperes állította, hogy a szükségességi-arányossági tesztet elvégezve jutott arra a következtetésre, hogy a tervezett gyűlés az annak mindenki által ismert, köztudomású ténynek minősíthető, szimbolikus jelleget magában hordozó időpontja miatt hozható összefüggésbe a hivatkozott alaptörvényi tilalommal. Mindezt úgy állapította meg, hogy a Gytv. 11. §-a szerint megtartott egyeztetésen az alperes képviselője kérdéseire a felperes akként nyilatkozott, hogy az Alaptörvény módosítása miatt az idei évben a gyűlés kizárólag a Kormány drogpolitikája elhibázottságáról fog szólni. Hangsúlyozta a felperes, hogy a jelenlegi alaptörvényi szabályozás miatt nem ünnepelni kívánnak, hanem a gyűlés figyelemfelhívás arra, hogy elhibázott döntésnek tartják a pszichiátriás kezeléseket, az iskolai prevenció leépítését, a tücsere program megszüntetését. Egy új drogpolitika indokoltságát alátámasztva, a prevenciót előtérbe helyező szakpolitikai beszélgetések útján kívánják előmozdítani a demokratikus párbeszédet, társadalmi egyeztetést a témában.

[18] A Kúria következetes gyakorlata szerint a gyülekezési hatóság eljárása során nem csak azt vizsgálhatja, amit a bejelentés tartalmaz, vagy amit a bejelentő az egyeztetési eljárás során előad, hanem értékelnie kell minden, a gyűlés megtartásával kapcsolatban rendelkezésre álló releváns információt is {Kgyk.IV.39.041/2023/3. Indokolás [47], Kgyk.IV.39.048/2025/8., Indokolás [51]}. A gyülekezési hatóságnak ebből fakadóan értékelnie kell a korábbi hasonló bejelentések és gyűlések megtartásának tapasztalatait, valamint a gyűlések és az azokat kísérő nyilatkozatok kontextusát is. A Kgyk.VII.39.120/2023/8. számú ítéletében arra is rámutatott a

legfőbb bírói szerv, hogy megalapozott valószínűsítés csak tényeken alapuló következtetések útján történhet. A gyülekezési hatóságnak a törvény szerint az egyeztetést követően rendelkezésre álló – tényekkel alátámasztható – információkból kell levonni a jövőre vonatkozó, valószínűséget megalapozó következtetését {Kgyk.VII.39.120/2023/8., Indokolás [32], megerősítőleg Kgyk.IV.39.046/2024/5. Indokolás [26], Kgyk.VII.39.034/2025/5., Indokolás [16], Kgyk.IV.39.041/2025/6., Indokolás [42], Kgyk.IV.39.048/2025/8., Indokolás [47], Kgyk.IV.39.049/2025/9., Indokolás [59]}.

[19] A felperes az előzményi gyűlés bejelentésétől – az alperes határozatával is alátámasztottan – eltérő célt nem jelölt meg, az egyeztetésen a korábbi bejelentés szerinti célról, a korábban lemondott gyűlés megtartásáról nyilatkozott. A gyűlés célja a felperes nyilatkozatából kitűnően nem irányul a kábítószer Alaptörvény által is tilalmazott népszerűsítésére. Az alperes ezért megalapozatlanul és jogszerűtlenül vonta le azt a következtetést, hogy a felperes által bejelentett rendezvény célja valójában a kábítószer népszerűsítése. Bár a Kgyk.VII.39.057/2025/8. számú döntés hangsúlyozta, hogy az alperesnek a bejelentett gyűlés tervezett időpontjára is tekintettel kell lenni, azonban a határozat indokolásából semmilyen más tény nem áll rendelkezésre annak igazolására, hogy a kábítószer népszerűsítését szolgáló nemzetközi rendezvények és a jelen bejelentés alapján megtartani szándékozott rendezvény között milyen tényszerű kapcsolat áll fenn. A hatóságnak nem a szervezők által a korábbi években megvalósított rendezvényekből kell kiindulni, hanem az Alaptörvény XX. cikk (3) bekezdése sérelmét kell bemutatnia. Különösen hangsúlyos ezért a tényállás tisztázása és a logikus, ellentmondásmentes indokolás: azt kell alátámasztania, hogy valóban olyan rendezvényt kíván a bejelentő megszervezni, amely az Alaptörvény szükségképpen megsértésével jár. Ugyanakkor sem a szervező korábbi gyűlésekkel azonos személyi köre, sem a gyűlés április 20-ai időpontja, annak helyszíne önmagában – a bejelentésben és nyilatkozatban szereplő eltérő célra figyelemmel – nem alkalmas a Gytv. 13. § (1) bekezdésében foglalt tilalom alátámasztására. Az alperes a határozatában nem mutatott be olyan tény, amelyből a gyűlés során a bejelentettől eltérő célra – a kábítószer népszerűsítésére – lehetne következtetni. A gyülekezési hatóság arra a feltételezésre, hogy a gyűlés a bejelentettől eltérő céllal valósul majd meg, bizonyíték hiányában nem alapíthatja döntését.

[20] A békés gyülekezéshez való jog, mint alapjog csak a törvényben meghatározott feltétel, mint tiltó ok fennállta esetén korlátozható. Az Alkotmánybíróság 30/2015. (X.15.) AB határozatában kimondta, hogy a korlátok sorában a legsúlyosabbnak a gyülekezések előzetes tiltása minősül. Tiltás esetében ugyanis a kifejezésre szánt vélemény nem tud érvényesülni, mivel a gyülekezők nem tarthatják meg a rendezvényüket. Az előzetes tiltás olyan ultima ratio jellegű korlátozás, amely teljes egészében megakadályozza az alapjog érvényesülését. Ebben a tekintetben még a rendezvény feloszlatása is fokozatilag enyhébb korlátozásnak minősül, azzal azonban a rendőrség a Gytv. 18. §-a szerint esetekben élhet, így többek között akkor, ha azt a tudomásul vételtől eltérően tartják meg.

[21] Végezetül kiemeli a Kúria – ahogyan azt a Kgyk.VII.39.110/2025/8. számú határozatában is tette –, hogy az eljárás sommás jellege, a rövid határidők nem mentesítik az alperest az alól, hogy az Ákr. 81. §-ában foglalt előírásoknak megfelelő, részletes indokolással és nem a jegyzőkönyv bemásolásával ellátott döntést hozzon. A jegyzőkönyv szó szerinti szerepeltetése nem helyettesíti a hatóság által megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, azok értékelésére, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt

megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.

[22] A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a felperes keresete alapos volt, ezért az alperes határozatát a Gytv. 15. § (4) bekezdését alkalmazva hatályon kívül helyezte.

A döntés elvi tartalma

[23] A gyülekezési hatóság eljárása során nem csak azt vizsgálhatja, amit a bejelentés tartalmaz, vagy amit a bejelentő az egyeztetési eljárás során előad, hanem értékelnie kell minden, a gyűlés megtartásával kapcsolatban rendelkezésére álló releváns információt is. Azonban kizárólag tényekkel alátámasztható információkból kell levonni a jövőre vonatkozó, valószínűséget megalapozó következtetését.

[24] Az eljárás sommás jellege, a rövid határidők nem mentesítik az alperest az alól, hogy az Ákr. 81. §-ában foglalt előírásoknak megfelelő, részletes indokolással és nem a jegyzőkönyv bemásolásával ellátott döntést hozzon. A jegyzőkönyv szó szerinti szerepeltetése nem helyettesíti a hatóság által megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, azok értékelésére, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.

Záró rész

[25] A Kúria a közigazgatási jogvitát a Gytv. 15. § (2) bekezdése, a Kp. 4. § (1) bekezdése, (3) bekezdés a) pontja, 5. § (1) bekezdése és 124. § (2) bekezdés d) pontja alapján, a Kp. XXI. Fejezete szerinti elsőfokú egyszerűsített közigazgatási peres eljárásban, tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] A felperes perköltsége megfizetését kérte, azonban kérelme nem felel meg a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése szerinti felszámítás szabályainak, ezért az arról való döntéshozatalt a Kúria mellőzte.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű, az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett kereseti illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

[28] A Kúria ítélete elleni perorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja és 126. § (3) bekezdése együttesen zárják ki.

Budapest, 2026. április 14.

Dr. Varga Zs. András s. k.

a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.
előadó bíró

Dr. Remes Gábor s. k.
bíró
Dr. Sperka Kálmán s. k.

bíró
Dr. Szilas Judit s. k.

bíró